

Р І Ш Е Н Н Я

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

(заочне рішення)

"27" листопада 2017 р. Дніпровський районний суд м. Києва в складі:

головуючого судді - *Катющенко В.П.*

при секретарях - *Томіленко В.В., Чуб Н.С.*

розглянувши у відкритому судовому засіданні, в залі суду, в приміщенні Дніпровського районного суду м. Києва, цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням, -

В С Т А Н О В И В:

Позивач, ОСОБА_1, звернулася до Дніпровського районного суду м. Києва з позовом, в якому просить суд: визнати ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, особою, що втратила право користування житловим приміщенням, розташованим за адресою: АДРЕСА_1; судові витрати покласти на відповідача.

Свої позовні вимоги позивач обґрунтовує тим, що вона є власником житлового приміщення, розташованого за адресою: АДРЕСА_2. Відповідач по справі, знайомий її сестри, яка попрохала її зареєструвати його на пару місяців, щоб він міг працевлаштуватись. Відповідач зареєстрований в даному житловому приміщенні з 14 листопада 2013 року, але фактично не проживає з 01 січня 2015 року по теперішній час. Вона декілька разів зверталася до відповідача з вимогою добровільно знятися з реєстраційного обліку даного житлового приміщення, на що останній категорично відмовлявся. Відповідач в утриманні житла не приймає участі, комунальні платежі не сплачує. Нарахування за комунальні послуги йде за дві особи (у випадку відсутності приладу обліку послуги), але фактично проживає одна. Призначення житлових субсидій на відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг та її суми залежить від кількості зареєстрованих осіб та їх сумарного доходу. Особистих речей та речей повсякденного використання, які б належали ОСОБА_2 немає у вказаній квартирі.

Позивач в судові засідання не з'явилася, подала до суду заяву, в якій просила справу розглянути у її відсутність, за наявними в ній доказами, позовні вимоги підтримує в повному обсязі, просить їх задовольнити, не заперечує проти ухвалення заочного рішення.

Відповідач в судові засідання не з'явився, про день, час та місце судового розгляду повідомлявся належним чином, суд про причини неявки не повідомив.

Відповідно до [ст. 224 Цивільного процесуального кодексу України](#), у разі неявки в судові засідання відповідача, який належним чином повідомлений і від якого не надійшло повідомлення про причини неявки або якщо зазначені ним причини визнані неповажними, суд може ухвалити заочне рішення на підставі наявних у справі доказів, якщо позивач не заперечує проти такого вирішення справи.

За таких обставин, суд вважає за можливе розглянути справу у відсутність позивача, відповідача та за згодою позивача ухвалити заочне рішення.

У відповідності до ч.2 [ст. 197 Цивільного процесуального кодексу України](#), у зв'язку з неявкою в судові засідання осіб, які беруть участь у справі, фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснювалось.

Дослідивши матеріали справи, оцінивши зібрані по справі докази, суд приходить до наступного.

Як вбачається з матеріалів справи, квартира АДРЕСА_3 належить на праві приватної власності ОСОБА_1, що підтверджується свідоцтвом про право власності на житло від 19 вересня 1997 року, виданої Дніпровською районною державною адміністрацією м. Києва, свідоцтвом про право на спадщину за законом від 27 травня 1999 року (а.с. 6, 7). Вказані відомості також підтверджується інформаційною довідкою від 15 червня 2017 року, виданої Комунальним підприємством Київської міської ради «Київське міське бюро технічної інвентаризації», інформаційною довідкою з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо об'єкта нерухомого майна (а.с. 8, 9).

Згідно довідки про місце проживання та склад сім'ї № 1093/1 від 23 серпня 2017 року, у квартирі АДРЕСА_3 зареєстровані: ОСОБА_1 - з 02 квітня 1974 року та ОСОБА_2 - з 14 листопада 2013 року (а.с. 10).

Відповідно до ч. 1 [ст. 319 Цивільного кодексу України](#), власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд.

Згідно ч. 2 [ст. 319 Цивільного кодексу України](#), власник має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, які не суперечать закону.

За вимог ч.2 [ст. 405 Цивільного кодексу України](#), член сім'ї власника житла втрачає право користування цим житлом у разі відсутності члена сім'ї без поважних причин понад один рік, якщо інше не встановлено домовленістю між ним і власником житла або законом.

Відповідно до акту від 21 серпня 2017 року, складеного квартиронаймачами будинку АДРЕСА_1 ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5 та затвердженого майстром технічної

дільниці ЖЕД-401 ОСОБА_6, начальником ЖЕД-401 ОСОБА_7, останні підтвердили, що в квартирі АДРЕСА_1 не проживає з 01 січня 2015 року та вибув з вищевказаної квартири (а.с. 14). Факт не проживання ОСОБА_8 у вказаній квартирі також було встановлено перевіркою Дніпровського управління поліції Головного управління Національної поліції України в м. Києві, проведеною за заявою позивача, про що свідчить лист-відповідь Управління від 23 березня 2017 року (а.с. 12).

Крім того, згідно листа-відповіді Дніпровського управління поліції Головного управління Національної поліції України в м. Києві від 17 листопада 2017 року, гр. ОСОБА_2 із заявами щодо чинення йому перешкод у користування квартирою за адресою: АДРЕСА_5, не звертався.

Відповідно до [ст. 391 Цивільного кодексу України](#), власник майна має право вимагати усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпорядження своїм майном.

Відповідно до [ст. 60 Цивільного процесуального кодексу України](#), кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

За таких обставин, коли права власника порушені, власник майна має право вимагати усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпорядження своїм майном, суд приходять до висновку, що позивач правомірно вимагає усунення будь-яких порушень її прав власника житлового приміщення, в даному випадку шляхом визнання втратившим право користування квартирою АДРЕСА_3

Аналізуючи вищевикладені обставини в їх сукупності, суд приходять до висновку про задоволення позову ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням.

В порядку [ст. 88 Цивільного процесуального кодексу України](#), з відповідача на користь позивача підлягає до стягнення судовий збір у розмірі 640,00 гривень.

На підставі викладеного та керуючись ст. [319](#), [391](#), [405 ЦК України](#), ст.ст. [10](#), [58](#), [60](#), [88](#), [197](#), [208](#), [209](#), [212-215](#), [218](#), [224-228](#), [ЦПК України](#), суд -

В И Р І Ш И В:

Позов ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням - задовольнити.

Визнати ОСОБА_2, 1990 року народження, таким, що втратив право користування квартирою АДРЕСА_1

Стягнути з ОСОБА_2 на користь ОСОБА_1 судовий збір у розмірі 640 (шістсот сорок) гривень 00 копійок.

Апеляційна скарга на рішення суду може бути подана протягом десяти днів з дня його проголошення. Особи, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення судового рішення, можуть подати апеляційну скаргу протягом десяти днів з дня отримання копії цього рішення.

Заочне рішення може бути переглянуте судом, що його ухвалив, за письмовою заявою відповідача. Заяву про перегляд заочного рішення може бути подано протягом десяти днів з дня отримання його копії.

Суддя: